

[Aksel Larsen.]

strup, dengang han blev valgt ind i Tinget, koketterede ganske voldsomt med L. S., og det var maaske nødvendigt, men saa har det ærede Medlem heller ikke glemmt, at det var L. S. med Valdemar Thomsen i Spidsen, der førte den Teori ind i Folketingssalen, at Landbruget alene skulde have Raadighed over den Valuta, der indtjentes ved Salg af Landbrugsprodukter til Udlandet. Jeg tog mig dengang af Valdemar Thomsens Teorier, og jeg kan henvise det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup til at læse Debatten, Jeg kan ikke i Øjeblikket huske Aargangen, men jeg kan sige saa meget, at hvis Landbruget kan bevise, at det kan hyppe Kartofler ved Hjælp af et halvt Pund Smør, skal det gerne faa al denne Valuta stillet til Raadighed, for saa vidt man vil forpligte sig til samtidig at give Landarbejderne og alle, der i det hele taget har Del i Arbejdet ude paa Landet, deres Part af Valutaen. Men Landbruget kan ikke hyppe Kartofler ved Hjælp af et halvt Pund Smør eller kærne Smør ved Hjælp af et Par Pund Kartofler! Landbruget kan ikke indtjene sin Valuta, uden at hele Samfundet arbejder med, og derfor tilhører den indtjente Valuta, hvad enten den indtjenes ved Landbrug, Skibsfart, Eksport af Dieselmotorer eller hvad som helst, hele Samfundet. Det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup har ved sin Opfriskning af L. S. Teorien i Virkeligheden kun bekræftet, dels hvad der bor i hans Inderste, og dels at det ærede Medlem slet ikke mente det saa alvorligt med, hvad han sagde i sin første Tale om, at man har frataget Landbruget Dispositionsretten over dets egne Produkter og derved begaaet en Uret imod det.

Jørgen Jørgensen: Jeg tror ikke, den højtærede Landbrugsminister har Ret i de mange Betæneligheder, han anførte med Hensyn til at billiggøre Foderstofferne for Forbrugerne. Det er jo rigtigt, at der i disse Aar, hvor vi har været afskaaret fra at faa Tilførsel af Oliiekager, er oparbejdet en stor Interesse for Ensilering og bedre Opbevaring af proteinrige Fodermidler end tidligere, og at det ogsaa har været af stor Betydning for Produktionen i denne Aarrække, er der slet ingen Tvivl om. Men det er alligevel givet, at dels medfører disse

Ting meget Arbejde, og allerede af den Grund kan det i mange Bedrifter blive vanskeligt nok at gennemføre dem i den Udstrækning, de tidligere har været gennemført; dels har alle Landbrugere jo ikke Mulighed for Ensilering, og dels vil enhver, der har en ordentlig Kvægbesætning, alligevel med Fordel kunne anvende et vist Kvantum Oliiekager ved Siden af de Fodermidler, man kan ensilere. Jeg tror ikke, man svækker Interessen for at udnytte vore egne Fodermidler bedst muligt, selv om man skaffer Oliiekager til billigere Priser, og jeg tror, at det i Øjeblikket vilde bidrage til en bedre Udnyttelse af det Grovfoder, som i øvrigt er til Raadighed for Landbruget i det kommende Aar.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby fremsatte nogle Synspunkter om Landbrugets Stilling, som var meget interessante og, det maa ogsaa erkendes, for saa vidt rationelle. Jeg erkender, at det var for mig noget meget tiltalende — og det tror jeg, alle Landmænd vil mene —, om man i Dag kunde sige: vi har ikke Brug for nogen anden Ordning end den, der nu kan fremgaa i Kraft af de Aftaler, der er truffet, og hvorefter vi altsaa maa regne med Priser, som dog ligger betydeligt over de Priser, vi har faaet i indeværende Aar. Men vil det ærede Medlem tage Konsekvensen af dette for Hjemmemarkedet? Det kan da ikke bestrides, at der her rejser sig et meget vanskeligt Problem. Hvis Hjemmemarkedsprisen straks skal gaa op til den Pris, som Eksporten vil give i Gennemsnit i det kommende Aar, vil det betyde en meget, meget væsentlig Stigning for Varer, der er Forbrugsvarer i alle Hjem i Danmark, og dels kan dette i Situationen faa, og vil faa, Indflydelse paa Lønninger og Priser med Hurtigt, dels vil det formentlig føre til, at der meget hurtigt bliver rejst Krav om en Rabatkortordning af en eller anden Karakter. Og jeg vilde anse dette for skadeligt. Vi er ved at afvikle disse Rabatkortordninger, disse Særstillinger, hvor visse Grupper af Mennesker stilles i Forgrunden paa Grund af de særlige Forhold. Vi skal saa vidt muligt undgaa at vende tilbage til dette. Det er netop for at undgaa denne Gruppering af Mennesker, man har været interesseret i at faa en Prisenedsættelse, som gjaldt alle og ikke blot bestemte